

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Gogu Adrian XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2017 – 28.02.2018;

Instanța de apel: 10.04.2018 – 10.05.2018;

Instanța de recurs: 06.08.2018 – 17.10.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 28 februarie 2018 Gogu Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni în penitenciar de tip semiînchis

2. Prin rechizitoriu, Gogu Adrian a fost pus sub învinuire în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pe semnele procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Ulterior, după parvenirea dosarului în judecată, până la stabilirea ședinței de examinare în fond a cauzei penale privind învinuirea lui Gogu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, prin ordonanța procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Botanica, Socol Victor, din 26 octombrie 2017, cet. Gogu Adrian a fost pus sub o nouă învinuire în sensul agravării ei, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe semnele procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Gogu Adrian la începutul lunii august 2017, data și ora exactă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, acționând cu scop de consum, neavând autorizație

corespunzătoare și fără scop de înstrăinare, a obținut substanța stupefiantă marijuana, pe care intenționat a deținut-o la sine până la 13 august 2017, ora 00:30 min., pe str. XXXXX, când în cadrul percheziției corporale efectuate de către colaboratorii de poliție ai IP Botanica al DP mun. Chișinău, din buzunarul drept a pantalonilor a fost ridicat un pachetel din polimer în care se afla masă vegetală de culoare verde, cu miros specific, care potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1-R/5124 din 20.09.2017, reprezintă marijuană uscată, care se atribuie la substanțele stupefiante în cantitate de 100,15 gr., ceea ce reprezintă conform Hotărârii Guvernului privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora nr. 79 din 23.01.2006, proporții mari.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative - *păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și de către avocatul Tabarcea Alexandr în numele inculpatului Gogu Adrian.

3.1. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Botanica, Socol Victor, declarând apel, a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gogu Adrian să fie obligat să achite cheltuielile judiciare în sumă de 3360 lei MD, în rest sentința a o menține fără modificări, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond, încalcând prevederile art. 229 Codul de procedură penală, a refuzat încasarea cheltuielilor judiciare suportate de stat la efectuarea expertizelor. Or, conform prevederilor art. 229 Codul de procedură penală – cheltuielile judiciare sunt suportate de către condamnat, instanța având posibilitatea de a obliga pe ultimul să recupereze cheltuielile judiciare.

3.2. Avocatul Tabarcea Alexandr în numele inculpatului Gogu Adrian, declarând apel, a solicitat casarea parțială a sentinței în partea pedepsei stabilite și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să i se aplice pedeapsa sub formă de amendă stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, invocând următoarele argumente:

- infracțiunea comisă de Gogu Adrian face parte din categoria celor ușoare, inculpatul a recunoscut parțial vina, manifestând căința sinceră, nefiind anterior judecat, are la întreținere un copil minor, este angajat neoficial în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv. La fel, prima instanță printre circumstanțe atenuante a stabilit - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. În pofida acestui fapt, oricum instanța de fond concluzionează că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate. La fel, apreciază că faptele inculpatului prezintă un pericol social ridicat, dedus din relațiile sociale lezate. Din atare considerente, ajunge la concluzia aplicării în privința inculpatului a pedepsei cu închisoare pe un termen de 8 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- concluzia apărării cu privire la posibilitatea aplicării în speță a pedepsei sub formă de amendă se bazează pe următoarele raționamente, care rezultă

expres din materialele cauzei: fapta imputată inculpatului Gogu Adrian nu prezintă un pericol social ridicat, din considerentul că este o infracțiune ușoară, legiuitorul stabilind posibilitatea aplicării mai multor tipuri de pedepse, cum ar fi amenda sau lucru neremunerat în folosul comunității, care sunt alternative privării de libertate a persoanei;

- recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat și căința sinceră în raport cu cele săvârșite, lipsa antecedentelor penale și săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni de către inculpat, ceea ce denotă faptul că acesta nu prezintă un pericol social. De asemenea, urma să se țină cont că inculpatul are un copil minor la întreținere, iar aflarea inculpatului în custodia statului de la 13 august 2017 până în prezent este suficientă pentru ca Gogu Adrian să conștientizeze acțiunile sale și pentru corectarea acestuia, precum și pentru restabilirea echității sociale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Botanica, Socol Victor și de către avocatul Tabarcea Alexandr în numele inculpatului Gogu Adrian, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, care corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative - păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a stabilit că, deși inculpatul a recunoscut parțial vina în cele incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, este dovedită cu certitudine prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar prin citire și verificate în ședința instanței de apel:

- declarațiile martorului Țurcan Dorina;
- raportul de autosesizare depus de OUP Victor Godonoagă din 13.08.2017, prin care a înregistrat informația devenită cunoscută (f. d. 6, vol. I);
- procesul-verbal de efectuarea a percheziției corporale a cet. Gogu Adrian, în cadrul căruia a fost ridicat un pachet din polimer de culoare neagră în care se afla masă vegetală de culoare verde (f.d. 57, vol. I);
- raportul de expertiză nr. 5124 din 20.09.2017, conform căruia în pachetulul din polimer ridicat în cadrul percheziției corporale a cet. Gogu Adrian se află masă vegetală de culoare verde ce constituie substanță stupefiantă marijuana cu cantitatea de 100,15 gr. (f.d. 43-46, vol. I);
- ordonanțele de recunoaștere în calitate de corp delict și procesele-verbale de examinare (f.d. 31-32, 49-50, vol. I).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Gogu Adrian a infracțiunii

prevăzute de art. 217 al. (2) Cod penal, după semnele calificative - păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, care a stabilit că calificativul „procurare” nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată. Astfel, prin „procurare” de droguri etnobotanice sau analogii acestora, este considerată obținerea lor de către o persoană printr-o tranzacție ilicită cum ar fi - cumpărare, primire cu titlu de împrumut, de cadou sau în schimbul altor mărfuri și obiecte, precum și în calitate de mijloc de contare reciprocă pentru o lucrare realizată, un serviciu prestat sau ca rambursare a datoriei, etc., în urma căreia aceasta devine posesorul acestor substanțe.

În acest sens instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a apreciat că nici în cadrul urmăririi penale și nici în instanța de judecată, nu au fost administrate probe care ar demonstra faptul procurării de către inculpat a substanței narcotice depistate asupra sa în cadrul percheziției corporale. Prin urmare instanța just a reținut versiunea inculpatului expusă în cadrul audierii sale în ședința de judecată conform căreia el a cules planta etnobotanică de pe carosabil, fiind în drum spre Chișinău.

Totodată instanța de apel a menționat, că este corectă concluzia primei instanțe în partea ce ține de constatarea existenței calificativelor „păstrarea” și „transportarea”, acestea fiind recunoscute și de către inculpat, care a dat declarații cu lux de amănunte în ceea ce privește acțiunile sale legate de păstrarea și transportarea substanțelor narcotice.

Astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe, că învinuirea înaintată de către acuzatorul de stat inculpatului și-a găsit confirmare parțială în ce privește învinuirea lui Gogu Adrian, în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal. Or, în acest context, toate probele administrate și cercetate incontestabil demonstrează că fapta a avut loc, că fapta constituie infracțiune și că fapta a fost comisă anume de către inculpatul Gogu Adrian.

De asemenea instanța de apel a considerat corectă și a susținut concluzia primei instanțe în ce privește neconstatării în speță a agravantei ”săvârșită de două sau mai multe persoane”, prevăzută de lit. b) art. 217 alin. (3) Cod penal, incriminată inculpatului Gogu A. prin ordonanța procurorului de punere sub o nouă învinuire în sensul agravării din 26 octombrie 2017, deoarece existența acesteia n-a fost demonstrată de partea acuzării în instanța de judecată, iar potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

În cauza penală dedusă judecării, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate careva probe ce ar atesta săvârșirea infracțiunii de către inculpat în participație cu alte persoane, fiind doar o bănuială a organului de urmărire penală.

În opinia instanței de apel prima instanță corect a menționat că această bănuială a fost infirmată și de către martorul acuzării, Țurcan Dorian, iar declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată urmează a fi apreciate ca fiind veridice, or, celelalte probe cercetate în ședința de judecată nu combat și nu infirmă declarațiile acestuia.

Mai mult ca atât, instanțele de fond corect au indicat, că ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 02 noiembrie 2017, în cauza penală nr.

2017421666, emisă de către organul de urmărire penală al SUP al IP Botanica, prezentată de către acuzatorul de stat drept temei pentru incriminarea săvârșirii infracțiunii prin participație, nu constituie probă în baza căreia poate fi demonstrată vinovăția lui Gogu Adrian la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit semnelor procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, săvârșită de două sau mai multe persoane, deoarece această ordonanță reprezintă un act procesual al organului de urmărire penală care nu poate fi considerat drept o probă în sensul prevederilor art.93, 94 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și, în baza acestei legi, i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Inculpatul a executat integral pedeapsa, fiind eliberat din penitenciar la data de 12.04.2018.

La determinarea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de principiul umanismului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a mai fost judecat (f.d. 58, vol. I), neangajat în câmpul muncii.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că instanța de fond a aplicat o pedeapsă echitabilă inculpatului, iar la moment inculpatul a executat pedeapsa cu închisoarea, fiind eliberat din locul de detenție la 13.04.2018, neexistând nici un temei pentru a fixa inculpatului o pedeapsă mai blândă cu amendă după ce a executat pedeapsa cu închisoarea stabilită de prima instanță, iar, temeiurile invocate de partea apărării nu și-au găesc confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de apel a respins solicitarea apărătorului de numire a unei pedepse mai blânde sub formă de amendă și a menținut pedeapsa stabilită de instanța de fond, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnatului și prevenirii comiterii a noi infracțiuni.

Analizând apelul procurorului prin prisma temeiului invocat în raport cu motivele indicate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate din următoarele considerente.

Instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat a solicitat încasarea sumei de 3360 lei pentru efectuarea raportului de expertiză chimică nr. 5124 din 20.09.2017, prin care a fost stabilită natura substanței ridicate în cadrul percheziției de la Gogu Adrian.

Totodată, instanța de apel a accentuat că prin prisma normelor de procedură penală art. 227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de

acuzatorul de stat nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului.

Raportul de expertiză nr. 5124 din 20.09.2017, prin care a fost stabilită natura substanței – masei vegetale ridicate în cadrul percheziției de la Gogu Andrian, a fost efectuată în baza ordonanței procurorului de numire a expertizei chimice din 11.09.2017 (f.d. 40), care a fost emisă în vederea determinării dacă substanța depistată la Gogu Adrian constituie droguri, substanțe stupefiante, psihotrope și precursori ai acestora, precum și analogelor acestora și dacă da, de care anume.

Astfel, cheltuielile judiciare solicitate de către accusatorul de stat în sumă de 3360 lei, suportate pentru efectuarea expertizei chimice, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar, iar la caz, expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a determina natura masei vegetale ce se afla în pachetele ridicate de la Gogu Adrian în cadrul acțiunilor de percheziție.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 14 iunie 2018, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Decizia instanței de apel în partea ce ține soluția dispusă pe caz cu privire la cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizei pretinse de la Gogu Adrian, este neîntemeiată și contrară normelor procesuale, instanța în mod incorect respingând solicitarea acuzării de a fi încasate de la inculpat cheltuielile suportate;

- Prin modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09 februarie 2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală și deci norma legală care institua obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele de judecată nu au calificat obiectiv respingerea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând în acest sens o decizie neargumentată.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 3360 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei chimice, or, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în speță nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente suportate anume de către stat.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod penal stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, *experți*, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

- 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;
- 2) cheltuielile de cazare;
- 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Prin urmare, suma de 3360 lei este compusă din stabilirea naturei substanței – masei vegetale ridicate în cadrul percheziției de la Gogu Adrian (Raportul de expertiză nr. 34/12/1 – R-5124 din 20 septembrie 2017 (f. d. 43 – 46), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așa dar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielili sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea cauzei decesului victimei, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prescisa la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal

al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Gogu Adrian XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor